

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 456/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Рајковић, адвокат из ..., против тужене „ERSTE BANK“ А.Д. из Новог Сада, чији је пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Трећег основног суда у Београду, на седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду, решењем П 8496/19 од 18.05.2020. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Основном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да, како је тужена благовремено истакла приговор месне ненадлежности у одговору на тужбу и седиште тужене налази на подручју за које је месно надлежан Основни суд у Новом Саду, то је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Основни суд у Новом Саду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 23104/20 од 14.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да је у конкретној ситуацији у спору мале вредности тужба поднета 07.08.2019. године, а тужена у поднеску од 17.03.2020. године истакао приговор месне ненадлежности Трећег основног суда у Београду, који се решењем од 18.05.2020. године огласио месно ненадлежним и решење експедовао 11.06.2020. године, супротно одредби члана 19. став 4. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Тужба је поднета 07.08.2019. године и у тужби је наведена вредност предмета спора у износу од 2.000,00 динара. Предмет тужбеног захтева је утврђење ништавости одредбе члана 9. став 1. Уговора о кредиту закљученог између парничних странака и да се обавезе тужена да исплати тужиоцу износ од 2.000,00 динара, на основу неосновано наплаћене једнократне накнаде за обраду кредитног захтева. Тужена је у поднеску од 17.03.2020. године истакла приговор месне ненадлежности, из разлога што је према седишту тужене опште месно надлежан Основни суд у Новом Саду и предложио да се у складу са одредбом члана 19. став 4. ЗПП донесе решење којим ће се суд огласити месно ненадлежним за поступање у овом предмету и списе предмета уступити Основном суду у Новом Саду.

Одредбом члана 19. став 2. ЗПП је прописано, да, ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе. Одредбом става 3. овог члана, да, суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Одредбом става 4. овог члана, да, ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно првом рочишту за главну расправу, а ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора.

Одредбом члана 472. став 1. ЗПП је прописано, да, у поступку о споровима мале вредности не доставља се тужба туженом на одговор.

Према томе, како се у конкретној ситуацији ради о спору мале вредности у смислу одредби члана 468. ЗПП и рокови прописани одредбама члана 19. ЗПП су инструкционе природе, без обзира на то што се тужба не доставља туженом на одговор у споровима мале вредности, како је тужена истакла приговор месне ненадлежности, дакле, пре припремног рочишта, односно првог рочишта за главну расправу, то је за даље поступање месно надлежан Основни суд у Новом Саду, на основу одредбе члана 40. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић